

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. a. c. Z., kojeg zastupa ravnatelj C. P. M., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe V. K. iz Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/20-01/1152, urbroj: 401-01/10-20-2 od 16. prosinca 2020.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem pod točkom 1. poništeno je rješenje tužitelja, klasa: 111-035-006-002, urbroj: 4152-2220 od 21. rujna 2020; točkom 2. odobrava se zainteresiranoj osobi pravo na pristup preslici javnog poziva za poticanje audiovizualnih djelatnosti i stvaralaštva – kategorija poticanje proizvodnje audiovizualnih djela u 2019. godini – prvi rok 17. lipnja 2019. (16. sjednica tužitelja 19. listopada 2019.) po kategorijama: debitantski dugometražni igrani film, dugometražni igrani film, dugometražni dokumentarni film (od 60 minuta), kratkometražni dokumentarni film (do 59 minuta), animirani film, kratkometražni animirani film, eksperimentalni film, te filmovi u produkcijskoj fazi te javni poziv za poticanje audiovizualnih djelatnosti i stvaralaštva – kategorije poticanja proizvodnje audiovizualnih djela u 2019. godini – prvi rok 4. studenog 2019. (22. sjednica tužitelja 10. ožujka 2020.) po slijedećim kategorijama: eksperimentalni film, dugometražni dokumentarni film (od 60 minuta), kratkometražni dokumentarni film (do 59 minuta), debitantski dugometražni igrani film, dugometražni igrani film te filmovi u postprodukcijskoj fazi; točkom 3. zainteresiranoj osobi se djelomično odobrava pristup preslici finalnog financijskog izvještaja kroz troškovnik za film Š. od 21. siječnja 2020. na način da se na drugoj stranici prekriju imena i prezimena fizičkih osoba, te se u tim dijelovima zahtjev za pristup informacijama odbija i točkom 4. naloženo je tužitelju da postupi sukladno tom rješenju u roku od 8 dana od dana njegove pravomoćnosti.

2. Tužitelj ističe da se u konkretnom slučaju radi o projektima proizvodnje filmova što potpada pod redovnu djelatnost tužitelja, pri čemu tužitelj ne stječe autorska prava na filmu kojeg je sufinancirao. Smatra da bi prekršio ustavna i zakonska prava konkretnog prijavitelja na javni poziv kad bi objavio bilo koji dokument koji se odnosi na autorska djela na kojem tužitelj nema nikakvog prava. Također ističe da se tuženik poziva na Pravilnik o poticanju ulaganja u proizvodnju audiovizualnih djela koji se uopće ne primjenjuje prilikom dodjele državne potpore, već se primjenjuje Pravilnik o postupanju, kriterijima i rokovima za provedbu Nacionalnog programa promicanja audiovizualnog stvaralaštva. Ističe da se radi o dva potpuno različita programa državne potpore, koji imaju različit način ostvarivanja prava na državnu potporu, ostvaruju se u različitim postupcima te se odluka donosi temeljem različitih akata, a o njima rješavaju različita tijela. Ukazuje i da je podnositelj zahtjeva producent te prijavitelj na javne pozive i smatra da bi davanjem pristupa predmetnih informacija konkurentu prijavitelja na javne pozive tužitelj mogao povrijediti pravo prijavitelja – producenta na poduzetničku slobodu. Također osporava pravilnost provedbe testa razmjernosti od strane tuženika i smatra da u konkretnom slučaju preteže potreba zaštitom prava na ograničenja iz članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama i poziva se i na odredbu članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra da je tuženik polazeći od pogrešnog stajališta, prema kojem je u konkretnom slučaju riječ o informaciji prekoračio svoje ovlasti i odlučio sam riješiti stvar, čime je povrijedio postupovne odredbe i pogrešno primijenio materijalno pravo, zbog čega predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika te naloži tuženiku da u roku od 60 dana donese novo rješenje o žalbama podnositelja zahtjeva.

3. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se detaljno očituje o tužbenim razlozima i predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

4. Odgovor na tužbu dostavila je i zainteresirana osoba V. K. koji također osporava tužbene navode te ukazuje da je riječ o podacima koji su jako važni za analitičare i povjesničare filma.

5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju podneskom od 25. ožujka 2021. Tužitelj se nije očitovao na dostavljene odgovore na tužbu.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Tuženik se osporenim rješenjem poziva na odredbe članka 2., 6., 7. i 8. Zakona o audiovizualnim djelatnostima („Narodne novine“, broj 61/18.) kojima je propisano da su audiovizualne djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku i prema kojim odredbama se Nacionalnim programom promicanja audiovizualnog stvaralaštva utvrđuje opseg i način poticanja audiovizualnih djelatnosti te komplementarnih i drugih djelatnosti, poticanje audiovizualne kulture i stvaralaštva važnih za razvoj hrvatske kulture, aktivnosti vezanih za sudjelovanje u programima EU i ostalim međunarodnim ugovorima, u programima obrazovanja iz područja audiovizualnih djelatnosti kao i druga važna pitanja za razvoj djelatnosti. Nacionalni program promicanja audiovizualnog stvaralaštva donosi Vlada Republike Hrvatske, a na temelju tog programa i na prijedlog ravnatelja tužitelja Hrvatsko audiovizualno vijeće donosi godišnji plan provedbe Nacionalnog programa i na prijedlog ravnatelja tužitelja raspisuje javne pozive kojima potiče razvoj, proizvodnju, promociju i distribuciju audiovizualnih djela i komplementarne djelatnosti.

8. Prema odredbi članka 28. ovog Zakona sredstva za provedbu Nacionalnog programa i poticanja ulaganja u proizvodnju audiovizualnih djela osiguravaju se iz sredstava državnog proračuna te iz drugih izvora sukladno tom Zakonu i drugim propisima.

9. Tužitelj žalbenim navodima niti ne osporava da je zainteresirana osoba svojim zahtjevom tražila pristup informacijama koje se odnose na dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu za dodjelu novčane potpore sukladno javnom pozivu raspisanom temeljem odredbi Zakona o audiovizualnim djelatnostima. Kako se radi o dokumentaciji na temelju koje se isplaćuju sredstva osigurana za provedbu Nacionalnog programa promicanja audiovizualnog stvaralaštva to tužitelj neosnovano žalbenim navodima osporava rješenje tuženika ističući da se u konkretnom slučaju tražene informacije ne odnose na informaciju u smislu odredbe članka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15.).

10. Navedenom odredbom propisano je da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan, a koji je tijelo izradilo samo ili uz suradnju s drugim tijelima, ili dobilo od druge osobe, a nastao u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. S obzirom na naprijed navedeno neprijeporno je da je traženi podatak podatak koji je tužitelj dobio od druge osobe vezano za raspisan javni poziv, a riječ je o podatku koji je nastao u okviru djelokruga tužitelja te kao takav predstavlja informaciju u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama.

11. Tražene informacije odnose se na informacije vezane za javni poziv kojim se raspolaze sredstvima, odnosno temeljem kojeg se isplaćuju javna sredstva, a prema odredbi članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ovakve informacije dostupne su javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

12. Tužitelj žalbenim navodima ne ukazuje da bi tražene informacije predstavljale klasificirani podatak već smatra da se radi o poslovnoj tajni, odnosno o podacima koji sadrže osobne podatke zaštićene posebnim zakonom, odnosno propisima kojima se uređuju prava intelektualnog vlasništva.

13. Navedene žalbene navode tužitelj je isticao i tijekom postupka pred tuženikom koji je osporenim rješenjem iscrpno obrazložio razloge zbog kojih ove prigovore ne prihvaća. Prema stajalištu ovog Suda koje je izraženo u nizu ranijih presuda, u slučajevima kada se tražene informacije odnose na raspolaganje javnih sredstvima, takve informacije dostupne su i bez provođenja testa razmjernosti, ako informacije ne predstavljaju klasificirani podatak. Žalbeni navodi koje tužitelj iznosi u ovom upravnom sporu nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost navedenog stajališta ovog Suda niti sadrže razloge zbog kojih bi sud ovo stajalište preispitivao.

14. Također tužitelj neosnovano ističe da s obzirom na prirodu stvari tuženik nije mogao sam riješiti ovu upravnu stvar već da je predmet trebao vratiti tužitelju. Kao što je naprijed navedeno ovaj Sud smatra da se tužitelj neosnovano poziva na posebne propise kojima se uređuje zaštita intelektualnog vlasništva i zaštita osobnih podataka, te nije bilo nikakve zapreke da tuženik svojim rješenjem odluči o zahtjevu zainteresirane osobe.

15. Iz navedenih razloga Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan i sukladno odredbi članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci.

U Zagrebu 29. travnja 2021.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.